

af den Opfattelse, at kunde man faa defineret Begrebet Aaledrivvaad, hvilket jeg tror, man kan, saaledes, at det ikke kan skade det Formaal, der her tages Sigte paa, nemlig Værn om Rødspætteyngelen, tror jeg, det vilde være klogt at tillade en saadan Undtagelse, saaledes at de Fiskere, der driver med disse Aalevaad, ikke bliver hindret i deres Erhverv. Der er ikke ret meget Fiskeri med saadanne Aaledrivvaad, men der er dog noget mellem Hals og Randers Fjord. Og jeg vil derfor mene, det var heldigst at lade Lovforslaget nyde en kort Behandling i et Udvalg. Jeg har Forbindelse med de Kredse, hvorfra Ønsket er fremsat, og hvis man derfra sætter megen Pris paa at faa indført saadanne Bestemmelser, vilde det være rigtigst, at det skete straks, i Stedet for at man maaske bagefter kunde møde Ønsker om at faa Loven revideret igen.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg gerne paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget og henstille til det høje Ting at tage velvilligt paa det, da det imødekommer Ønsker fra Fiskernes Side, og da det vilde være heldigt, om man kunde faa en Ordning, hvortil Fiskerne sluttede sig, i Stedet for at bibeholde en Ordning, som Fiskerne ser paa med en saadan Uvillie, at desværre en ikke lille Kreds af dem søger at omgaa Loven, saa godt de kan, og derved svækker det Værn for Rødspætteyngelen, som Loven tager Sigte paa at skabe, og som nu en Gang er en uomgængelig Nødvendighed.

Laurits Knudsen: Jeg vil begynde med at sige, at det vilde have faldet mig betydelig lettere at være Ordfører ved Behandlingen af dette Lovforslag, hvis der i Bemærkningerne til det var givet Oplysninger, som kunde godtgøre, at der ved Lovforslagets Gennemførelse ikke vilde ske noget som helst, som kunde være til Skade eller til Ødelæggelse for det omtalte Fiskeri. Saadanne Oplysninger har jeg søgt, men ikke fundet. Jeg har saa nu med stor Interesse hørt, hvorledes den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen) har omtalt og anbefalet Lovforslaget. Men selv i de Oplysninger, det ærede Medlem gav, finder jeg ikke, der er et tilstrækkeligt Grundlag for de Udvidelser, der her er Tale om, navnlig i § 1.

Jeg skal straks sige, at vi ikke stiller os i Opposition til Lovforslaget, tværtimod ønsker vi, at Fiskeriet, og alt hvad dertil hører, bliver afstemt saa konstant, at der ikke sker nogen Skade hverken i Retning

af at formindske Fiskebestanden eller gøre Erhvervet ringere for den Fiskerbefolkning, der nu lever, saavel som for den, der kommer efter. Naar vi har Betæneligheder ved at gaa med til Lovforslaget — jeg sigter stadig navnlig til § 1 —, er det, fordi vi har den Opfattelse, at man her stiller saa vidtgaaende Forslag, at vi har Vanskelighed ved at skønne over, om det gaar an at vedtage dem, uden at de i alt Fald bliver nærmere belyst fra Videnskabens Side. Det drejer sig jo her særlig om Rødspættefiskeriet. I Loven af 2. Juni 1917 er der, som nævnt af den ærede Ordfører for Venstre, sat en Grænse, der strækker sig fra Skagen ned til Stensnæs. Efter den gældende Lov har det hidtil været saaledes, at denne Strækning har været fredet 4 Maaneder af Aaret, navnlig af Hensyn til Rødspætteyngelen. Det samme gælder med Hensyn til Fredningsomraadets Udstrækning til 3 Sømil ud fra Kysten. Det siges nu i de Oplysninger, der er givet her, at denne Strækning paa visse Tider af Aaret har været særlig søgt af store Mængder af Ungfisk, altsaa Rødspætteyngel. Men nu sker der det ejendommelige, at der i Lovforslagets § 1 stilles Forslag om paa denne Strækning, som man anerkender for at være en af de bedste, vi har, at give Tilladelse til at fiske 1 Sømil nærmere ind mod Kysten. Den Strækning, jeg talte om, er ca. 60 km, og der stilles nu Forslag om, at Fredningsomraadet udstrækkes et betydeligt Stykke længere mod Syd; saa vidt jeg kan skønne, betyder det en Forlængelse paa ca. 125 km. Men man siger samtidig om denne Strækning, at den ikke har saa stor Betydning som Yngelgrund som den Strækning, man hidtil har fredet. Naar man nu altsaa først har anerkendt Strækningen Skagen—Stensnæs som noget af det bedste, vi har, vilde jeg i alt Fald synes, det var rigtigt helt og fuldt at bevare Fredningen paa denne Strækning de 4 Maaneder af Aaret. Det foreslaas; at det paa hele Strækningen fra Skagen til Ørhage, der altsaa vil udgøre ca. 185 km, fremtidig skal være tilladt at fiske en Sømil nærmere ind mod Kysten. Det er i det hele taget Bestemmelser, som vi fra vort Partis Side ikke ser os i Stand til at skønne over allerede nu, men vi er villige til at deltage i et Udvalgsarbejde angaaende Lovforslaget for om muligt der at faa Udtalelser frem fra Videnskaben, som kunde godtgøre, at man kan gaa til saa vidtrækkende Forandringer paa Fiskeriets Omraade, som her er Tale om.

Naar man gennemlæser Bemærkningerne til Lovforslaget, finder man adskillige